

КОМПАРАЦИЈА (ПОРЕЂЕЊЕ ПРИДЕВА)

Поређење (компарација) придева врста промене придева по степену заступљености особине коју они означавају. Поређење имају пре свега описни придеви.

Придев може бити у једном од три степена поређења – позитиву, компаративу и суперлативу. Придев који стоји у позитиву само означава именички појам (тај именички појам се не пореди ни с једним другим).

Придев који стоји у компаративу означава да један именички појам има неку особину јаче изражену него други именички појам с којим се он пореди. Компаратив се гради додавањем одређених наставка на основу придева. Наставци за компаратив су:

Основа придева	Наставак за компаратив	Наставак за род			КОМПАРАТИВ
		Мушки	Средњи	Женски	
СТАР	-ИЈ (старији, новији, снажнији, паметнији, занимљивији, стидљивији)	-И	-Е	-А	СТАР+ИЈ+И = СТАРИЈИ
БРЗ	-Ј (бржи, дужи, тиши, виши, млађи, слађи)	-И	-Е	-А	БРЗ+Ј+И =БРЖИ
ЛЕП	-Ш (лепши, лакши, мекши)	-И	-Е	-А	ЛЕП+Ш+И =ЛЕПШИ

На неком од претходних часова смо поменули да постоје придеви који се не могу мењати кроз надеже. То су придеви страног порекла. Ови придеви не могу имати ни степен поређења: беж, тегет, бордо, циклама, браон, супер, фер, мини.

Градивни, месни и временски придеви се не могу поредити, као ни придеви *жив, глувонем, слеп и мртав*.

Придев *жив* се може поредити једино у пренесеном значењу, када значи „немиран, несташан, живахан”.

Најчешћа грешка коју праве ученици, па и одрасли, јесте у компарацији следећих придева: *бесан, тесан, висок, строг*. Њихови правилни облици у компаративу су: *бешњи, тешњи, виши и строжи*. Уместо ових правилних облика, људи махом употребљавају неправилне облике *беснији, теснији, вишљи и строжији*.

Постоје придеви који имају неправилну компарацију, не пореде се на начин који смо написали у табели. То су:

мали – мањи – најмањи
велики – већи – највећи
добар – бољи – најбољи
зао – гори – најгори

Од понуђених придева направити њихов компаратив: тежак, весео, тужан, ситан, богат, љут, горак, укусан, вредан, узак, груб, далек, задовољан.

Поред компаратива, придеви имају и други степен поређења, а то је суперлатив. Придев који стоји у суперлативу има неку особину највише изражену од свих именичких појмова са којима се пореди. Суперлатив се гради додавањем *НАЈ-* на компаратив придева:

Наставак за суперлатив	Компаратив	СУПЕРЛАТИВ
НАЈ-	старији	= најстарији
НАЈ-	бржи	=најбржи
НАЈ-	лепши	=најлепши

Наставак за суперлатив НАЈ- увек пишемо спојено са придевом. Обратите пажњу на придеве који почињу словом Ј. Како би гласио суперлатив од придева ЈАК? Како бисте га написали? У оваквим примерима као што су: јак, једноставан, јасан, пишемо два слова Ј: најјачи, најједноставнији, најјаснији.